

Phu Tu Tan Van

Báo ra hàng ngày

Chủ-nhơn: M- NGUYỄN-DỨC-NHUẬN

Báo-quân: 48 rue Vannier, Saigon
Điện-thếp nói số 566

Colton

Trời sanh con người có hai con mắt mà chỉ có một cái lưỡi, là có ý để cho con người ngộ đến hai lần rồi sẽ nói.

GỎI GẠO VỀ PHÁP

Phòng Canh-nông xin bớt tiền chờ-chuyển để tiện việc làm quảng-cáo cho lúa gạo ta bên Pháp

Độc-giá chắc đã biết rằng gần một năm nay lúa gạo xứ ta bị ế ẩm lung lăm, vì không tìm được chỗ mà bán, bởi vậy phòng Canh-nông đã tìm đủ cách mà làm quảng-cáo cho nó ở ngoài-đất, như là ở bên nước Pháp.

Còn như ai gởi gạo đến các thành phố ở trong nước Pháp, là những chỗ mà tàu không có đi rồi, phải sang qua xe lửa, thì hàng cũng lãnh chờ đến nơi ến chốt luôn được nữa. Cách gởi đó, mỗi bao từ 20 đến 50 kilos hồi trước hàng lấy tiền chờ tới 190 quan (1930) nhưng nay hàng chỉ lấy 10\$ có đều chỉ được gởi nội trong năm 1932 này mà thôi, chờ sang năm thì hàng chưa như định.

VÀI SỰ KHUYẾT-ĐIỂM

Trong nghề buôn bán của mình

Tôi thấy tờ báo « Capital » bên Pháp gởi qua có một bài nói rằng bên Âu bên Mỹ, mà như là bên Mỹ, người buôn bán lúc này lo làm quảng-cáo dữ lắm, vì họ nghĩ rằng gặp hồi kinh-tế khủng-hoàng, nhà buôn phải làm thế nào cho công-chúng tin-nhiệm ở sự bền vững của công việc làm của thương-gia. Họ biết rằng làm quảng-cáo nhiều chừng nào, thì họ tin mình chừng bấy, tin ở lòng cố gắng, ở lòng kiên nhẫn, ở lòng can đảm của mình. Làm quảng-cáo nhiều để cho nhiều người biết hàng hóa của mình, nhiều người biết hàng hóa của mình thì mình bán nhiều, bán nhiều thì lợi nhuận nhiều, nhiều thì mình bán nhiều, bán nhiều thì lợi nhuận nhiều, nhiều thì mình bán nhiều, bán nhiều thì lợi nhuận nhiều.

khách-trù nghe Job liền đưa gói thuốc Job ra. Ấy đó, cái mục-dịch, cái hữu ích của quảng-cáo là vậy đó. Ba tháng chưa ai biết, chưa ai muốn, chưa ai ham hiệu hàng của mình, thì quảng-cáo thêm 3 tháng nữa, 6 tháng nữa, 1 năm nữa, chừng người ta thấy hiệu mình khắp nơi chừng ấy rồi có bán hàng đồng chờ. Người mình ra buôn bán, cứ than ế, ế, ế, hoài. ế là vì không ai biết hiệu mình. Làm quảng-cáo có nhiều cách, mà trong bài này tôi không nói đến cách quảng cáo. Tôi xin kể sơ lược vài sự khuyết-điểm trong nghề buôn của ta.

VIỆC TRONG CHÁU-THÀNH

Bền xe đồ

Sở Đốc-ly để cho xe đưa hành-khách đều hai bên chợ mới cũng có tiện cho công-chúng thât. Song le từ hồi xe đầu đó tới nay là 3 năm, từ ngày đường Viénot và Schroeder tráng dầu hắc đến nay, hai chỗ xe đầu không thấy sửa sang tu-bổ gì lại hết.

Xe hơi đầu ở đó làm trục đầu-hắc lên, nước mưa đọng lại, rất rền dơ dáy lắm. Ở giữa trung-tâm châu-thành mà để cho cái lờ đường lớn phải hư như vậy, thât là khó coi quá.

Sáp ra đời

HAI NGÓI SAO ÁI TÌNH

NGÀY THỨ NĂM 30 JUN

Đảng Hitler

bành-trướng qua đến Hongrie

Mới rồi đảng-viên trong đảng Hitler ở nước ngoài ở Hongrie được đặc cử. Bữa hội nghị nhóm, một ông nghị thuộc đảng Hitler bèn y-phục đặc biệt của đảng Hitler về nhóm hội. Lần thứ nhất người ta mới thấy bộ y-phục Hitler ở tại nghị-viện Hongrie.

Thư bàn ghê gì xui quá

Thấy nội bao nhiều đó đã sai xa với sự thật rồi, thế mà có Anh Nga (có Kim-Phung) lại còn lên quet lửa đốt tờ báo của thầy kia đang đọc, lửa phát cháy rần rần, rồi về tay mà cười với nhau nữa. Quán rượu ở trường đua ngựa nghiêm trang lắm, chứ có phải ở nhà hàng thường, hay ở nhà riêng của mấy thầy mầy có đầu mà dờn hớt đến thế. Làm như vậy không sợ mất lòng những người lạ ngồi gần và chủ quán rượu kia sao?

Lông ai quốc của Huế-kieu

Người Tàu cư-ngụ ở ngoài-đất, có gởi bạc về cho chánh-phủ Trung-ương, cho Mã-chiến-Sơn và cho Thái-dinh-Giải kể có mấy trăm triệu. Nhờ số bạc lưa lao ấy, mà chánh-phủ mua thêm 120 cái máy bay chở súng cối-xay và trái bom, để đánh đuổi quân Nhật-bôn ra khỏi đất Trung-quốc.

Trước ngọn đèn xanh...

Nói thì dễ, làm mới khó

Tôi có đi g coi hề người nào hay nói, thì ít hay làm, bởi vì họ đã hay nói, thì có thể nào họ làm kịp lời họ nói kia cho được. Hồi xưa Nam-kỳ ta mới có máy bay, có một người kia thấy vậy bèn viết miệng nói: « Cần chi với ế người chể ra một cái máy bay cho khò và lên tận nhà. Muốn bay bằng trời, là cứ bắt đôi bui mồn con chim rồi lấy chỉ, một đầu cột vào cành nỏ, một đầu cột vào sợi dây xích của mình, cột xong rồi lấy một dây pháo, cầm nút bay lên một lượt, nó lúi bông ta lên trời liền. Bấy giờ muốn bay tới đâu mà lại không được? »

TO' VU'ONG ĐẾN THÁC

THỨ BINH PHẦM TƯỜNG

Màn thứ ba, dọn cảnh trường đua ngựa Saigon, cũng gần giống như thiệt, có đều người đi đánh cá ngựa thì không được dùng vì tôi thấy chỉ có một hạng người ăn mặc sang trọng mà thôi, chứ không có hàng quần hó áo vải. Sắp đợi như vậy, nếu trong khán-giả có ai chưa biết trường đua ngựa là sao, sao cũng tưởng chừng ấy chỉ để riêng cho một hạng giàu sang đến thử thời vận với nhau mà thôi, chứ người lao-động nghèo nàn, có năm bảy đồng bạc trong lưng, không được tới, hoặc có tới cũng không được đứng chung ngồi lộn với mầy có mầy thầy.

Phàm lập một thứ tưởng, gặp những lớp như lớp mấy thầy ngồi nói chuyện đánh trái lăn ngoài Long-hải, hay như gặp lớp trường đua ngựa này đây, thầy cũng không cần viết rõ từng câu, từng chữ, rồi lật đào kếp phải học cho thuộc lòng để hát cho y như trong tưởng đặt kia vậy, mà chỉ nói sơ cho anh em chỉ em biết, phải làm vậy vậy đó, rồi để họ tự-đoạt lấy câu nói mà nói chuyện với nhau, mới ra vẻ tự-nhiên được. Thât vậy, những lớp đào kếp người nói chuyện chơi với nhau, không quan-hệ chi làm, thầy tưởng viết rõ để thât công, mà bắt đào kếp nhái y như trong tưởng thì không khí nào tự-nhiên như thiệt được.

Màn thứ ba này có Ngọc-Hương diễn thât khá lắm: Âu-âu, nghiêm-trang, tỏ ra một cô chơi bời có nhiều tâm sự ào ào, và đang cho các bạn làng chơi phải thương yêu kính nể.

Trái lại, màn này Liên-Châu lại tầm thường lắm. Chỉ cũng được hết, chỉ có lúc vừa hiệp với Ngọc-Hương là rừ nhau trốn lên Dalat liền là bấy lắm, làm thât không khí nào tự-nhiên như thât được.

Thư bàn ghê gì xui quá

Thấy nội bao nhiều đó đã sai xa với sự thật rồi, thế mà có Anh Nga (có Kim-Phung) lại còn lên quet lửa đốt tờ báo của thầy kia đang đọc, lửa phát cháy rần rần, rồi về tay mà cười với nhau nữa. Quán rượu ở trường đua ngựa nghiêm trang lắm, chứ có phải ở nhà hàng thường, hay ở nhà riêng của mấy thầy mầy có đầu mà dờn hớt đến thế. Làm như vậy không sợ mất lòng những người lạ ngồi gần và chủ quán rượu kia sao?

Giúp nhau trong lúc tai nạn.

Vừa rồi hội « Trừ binh-lao » đã chuyên đăt vào quỹ hội « Nam-kỳ Thương-nghệ Đổng-nghiệp Tương tế » (A.M.E.I.C.I.C.) bảy trăm đồng (700\$) do tiền thâu trong cuộc Chợ-đếm tại vườn quan Hoàn-quyên (19 và 22 Mars) để chần cấp cho anh em thất-nghiệp có chán trong hội. Vậy kể từ thế hai 20 Jun 1932, anh em trong hội ai đã vì cơn kinh-tế khủng-hoàng mà phải thất-nghiệp, hãy đến ông Hộ-tướng của hội là ông Trần-vân-Một tại nhà thuốc Solitrène mà lãnh phần tiền-cấp.

Hitler Lãnh-tu đảng Quốc-gia xã-hội Đức

Thông CÁCH

Thấy nội bao nhiều đó đã sai xa với sự thật rồi, thế mà có Anh Nga (có Kim-Phung) lại còn lên quet lửa đốt tờ báo của thầy kia đang đọc, lửa phát cháy rần rần, rồi về tay mà cười với nhau nữa. Quán rượu ở trường đua ngựa nghiêm trang lắm, chứ có phải ở nhà hàng thường, hay ở nhà riêng của mấy thầy mầy có đầu mà dờn hớt đến thế. Làm như vậy không sợ mất lòng những người lạ ngồi gần và chủ quán rượu kia sao?

Giúp nhau trong lúc tai nạn.

Vừa rồi hội « Trừ binh-lao » đã chuyên đăt vào quỹ hội « Nam-kỳ Thương-nghệ Đổng-nghiệp Tương tế » (A.M.E.I.C.I.C.) bảy trăm đồng (700\$) do tiền thâu trong cuộc Chợ-đếm tại vườn quan Hoàn-quyên (19 và 22 Mars) để chần cấp cho anh em thất-nghiệp có chán trong hội. Vậy kể từ thế hai 20 Jun 1932, anh em trong hội ai đã vì cơn kinh-tế khủng-hoàng mà phải thất-nghiệp, hãy đến ông Hộ-tướng của hội là ông Trần-vân-Một tại nhà thuốc Solitrène mà lãnh phần tiền-cấp.

Hai NgóI Sao ÁI Tình

Ngày Thứ Năm 30 Jun

Ngày Thứ Năm 30 Jun

KHÔNG THỀM GIỜ BÍ-MẬT

Cochet chỉ những cái bi-hiêm trong nghề chơi ten - nit

Những chơi cũng làm công phu. Thế thao chơi là lối chơi phòng thủ hơn hết mà đây công tập luyện mới thành tài.

Các nhà vô địch giữ giải quán quân về thành tích đã có nhiều người, vì đã lướt qua các trận, đem các điều sở-kiến của mình viết thành bài thành sách làm hướng-đạo cho người sau như Lacoste, Tilden và vân...

Gobert, nhà quán quân, trong khi còn vòng vây trên sân quần vợt, chơi nhiều trận cả g được điều hòa. Người như Lacoste đã đánh là khác.

Người giữ giải vô - địch có lúc chơi hay, có lúc không hay. Có lúc thua người này mà có khi thường được họ.

Nói như vậy để ta tìm lấy phương pháp hay cho lối chơi thành thạo. Chơi thành thạo từ đầu cuộc đến cuối cuộc, các tình thế mỗi lúc một khác thêm, vì cần được vào sâu lại càng gặp tay kỹ-phương diện-thủ. Vậy cái công việc của người được kỳ...

Nhìn những người chơi thành thạo từ đầu cuộc đến cuối cuộc cũng có đều. Cái lúc chơi vòng đầu cuộc tranh đấu là ta luyện sức ta đây. Ngồi vòng đấu gặp người khá ngay thì lối trên này chưa thật là đúng. Song ta cứ trung bình mà chơi thì người dư cuộc tranh đấu thường gặp ba hạng người đối thủ với mình: hạng kém mình; hạng ngang mình; hạng hơn mình.

Chơi như thế ta phải xét tới kỹ càng vì mỗi cách chơi với mỗi hạng người kể trên đều có một lối quan hệ cùng nhau. Được một trận có cái đánh cách không giống với được năm sáu trận trong một cuộc tranh đấu ở các trường hợp khác nhau.

Ta chơi với hạng kém ta, ta chắc được, ta có nên đánh bại họ một cách quá ư tốn hao không? Ta có nên đem hết tài...

của ta ra không? Không nên. Ta nên coi trận đấu ấy như là một dịp luyện tập tay vợt của ta. Trong cái thời kỳ này ta không nên dùng sức quá mà phải đi. Chỉ nên luyện cái tay vợt thành thạo.

Chạy nhảy, đập banh không được bằng chỉ lưu tâm chủ ý luôn luôn vào một chỗ. Ta không nghĩ gì đến quả banh ta đánh. Ta chỉ làm như bộ máy trả banh thì ta không tốn nhiều sức óc... Ta cứ như thường, như lúc tập. Ta nên để cho người đối phương ta, họ đánh các trái banh tài tình của họ.

Hội cho ta quen địch với người đặt banh công kích ta kích liệt.

Nếu sân chơi có điều khuyết điểm, hoặc vì ánh nắng, hoặc trời quá, hoặc sân chơi ta không quen lắm, là một dịp hay cho ta quen sân ấy lần đi, ta không nên ăn ngay họ. Tuy nhiên nếu người đối phương mình giờ hết tài nghệ công kích, ta chớ để cho họ lên quá mà phải kiểm chế ngay cho khỏi tổn hại của mình. Sức có giảm khi chơi nhưng lúc nghỉ lại rồi, thần trí một kho vẫn hồi lại được.

Lối chơi như vậy khiến khi thi ở Wimbledon (Anh) 1929, thắng những người ở vòng đầu bằng năm set mà kỹ thuật kết cũng chung kết chỉ ba set thôi.

Chơi với người ngang mình ai cũng biết cần phải vững sức. Lúc mình chơi với người kém là lúc thêm sức cho lúc này. Ở đây ta nên cần để ý: quần áo mặc cho rộng, giày buộc cho kỹ-cang và buộc dây lưng cho chặt v. v. .

Tình dìm, lính vẫn (Jeu) được thua ta không nên nao lòng rồi ta cũng theo kịp đầu ta có kém số điểm.

Với người giỏi hơn, ta nên tự tin mình ta không hề sợ, cứ điềm nhiên đối thủ cùng người. Ta chẳng xem nhiều người vì thế mà hạ nỗi những tay cơ-khoá đó ru. Ta cũng chơi cho nhiều khi lâm lỉm mà nhân dịp ra sức đánh bại họ. Lúc đầu gặp nhau nên gắng sức đánh cho họ gồm mình dể. Ta đừng để họ biết ta nhọc, nên tìm cách đánh cho họ nhọc. Luôn luôn kéo mail, giữ hết tài của mình đánh quả banh cho mạnh hơn, làm cho họ không còn sức nữa, tất họ phải thua.

Được thua là thường chớ thấy được mà quá mừng, thua mà vội nản. Còn nhiều hội-ngoại ở trường tranh-dấu, còn nhiều phen rửa hờn, còn nhiều phen ta thắng bại. Được ta

Thị lộ của tờ báo

Nếu nó sống đến năm nay thì có trên 300 tuổi

Tờ báo nổi trên đây nó không phải của Huế-ky mà là của Pháp. Năm 1630 ông Théophraste Renaudot suy nghĩ ra, qua năm 1631 mới thiết hành được. Tên nó là La Gazette.

Cũng nên nhắc qua lịch sử của Renaudot, ông chủ sáng lập tờ báo trước hết trong thế-giới. Ông là một vị lương-y, lúc bấy giờ ông đã hiểu về chính-trị mà như là về nghề làm báo. Ông nhờ có cha Joseph tiến-dân mới được vào làm lương-y cho vua Louis XIII.

Ít lâu ông mở một văn-phòng ở đường De la Calandre để hiệu là « Au Coq d'Or » chuyên chỉ địa-điểm của các danh-nhân trong nước và cả thế-giới nữa. Nhờ vậy thiên-hạ tới lui rất đông-dào. Ông Renaudot thừa dịp có đủ các hạng người đến viếng ông hoài, ông mới hỏi họ tin tức này kia rồi mới cho ra một tờ báo chuyên về tin-tức phổ-thông đủ các phương-diện.

Bản sơ còn viết bằng tay sau in bằng máy, mỗi tuần ra một lần. Những tin tức ở Paris thì cho ra trước, còn về tin thế - giới thì ông lại để trưng-dầu. Về tin thế-giới thì một năm cũng có: chính-trị, binh-bị, hải-quân v. v. Ông lại có đăng tin tức về y học nữa. Tờ báo của ông Renaudot ra, ai ai cũng lấy làm lạ và rất chú ý, mà như là Y-viện Paris lại lấy làm lạ vì sao ông Renaudot viết báo mà lại hằng ngày cũng xem bệnh như thường.

Tờ báo này sau đổi lại là La Gazette de France, sống đến Âu-châu đại-chiến (1914-1918) thì mới im hơi lặng tiếng vì lẽ gì không nghe nổi.

Tính ra từ ngày ra đời cho đến ngày tắt nghỉ có trên 280 năm, mà nếu tính luôn tới ngày nay thì tờ báo ấy có hơn 300 tuổi vậy. T. . .

Salgon có một

Thiên hạ đồn không sai, nhà đông sách và làm các thứ hộp giấy (carton) đủ kiểu, tốt đẹp vô song, giá lại rẻ hơn hết, chẳng có đâu bằng P. Nguyễn-vân-Châu 16 Bd Gallieni gần gare Arras (Salgon). Một người mưu trí đáng sách N. D. N.

nên coi thường, như mình chớ làm phách, vì thế-thao rất bất thường, ai cứ được mai mà giữ chức vô-địch không có ai phá nổi đâu! Mỗi lần thua ta nên xét thua vì đâu, vì nhược điểm gì. Mỗi lần thua là bài học của ta, ta nên cho lối học ấy hay gặp mấy sự được. KIM-DAN

TIN THẾ-GIỚI

GENÈVE

Hội-nghị Lausanne làm việc Sáng thứ 6 tuần rồi, các vị đại-biểu của tiết cường nhóm đại-đầu đội tại Lausanne, đề bản tình-vấn-đề bồi-thường và trợ chiế-nhanh. Không nói, độc-giã cũng biết rằng nước Pháp thời có ông E-ri-ô nước Anh thời có ông Mac-Jo-nan thay mặt. Liệt quốc chủ ý đến ông đồng tình hiệp ý với nhau để giải quyết lần này cái vấn-đề bồi-thường và trợ chiế-nhanh.

Đức, Pháp, Anh 'thiếu bao nhiêu nợ? Ông Walter Lanson (Đại-tổng) chỉ rằng nước Đức thiếu nợ chiế-nhanh 12 ực đồng vàng Đức; nước Pháp thiếu nợ chiế-nhanh 51 ực đồng vàng Đức; nước Anh thiếu nợ chiế-nhanh 130 ực đồng vàng Đức.

Ông Von Papen bị-quan Sáng thứ 7 (18Jun) hội vừa nhóm thời thấy ông Von Papen (Vòng-bà-làn) đại-biểu Đức đứng lên đọc tờ trình bày tỏ rằng hiện thời nước Đức trả qua một thời kỳ khó khăn hết-sức, tài-sản trong nước thời như bị cầm cổ cổ rồi, chôn-lấp trong số nợ nặng nề về khoảng bội-thường, nợ chiế-nhanh và các cuộc khảnh tới về thường mĩ ố trong nước. Ông Papen kết-luận, nói lên lên một cách rất thêm thiết-ràng như các nước trước: Đức phải trả nợ chiế-nhanh và trợ chiế-nhanh thời không khác nào cầm dao cứa họng nước Đức, vì mạch-tiền đã khô ráo rồi, sức trả nợ đã đuối rồi, không thể nào trả nợ được. Vậy xin các nước nhưa tay cho Đức và nên mở rộng cái trường hợp-tác cho Đức dựa vào một cách thực-nghệ ệm.

Ông Herriot về tình-hình tài-chánh eo hẹp của nước Pháp Nói đến tiền thâu vô của số hóa-xa Pháp, Đức và Anh để dùng trả nợ bồi-thường cho Huế-ky, ông Herriot nói rằng số tiền 600 triệu đồng vàng Đức mà mỗi năm số hóa-xa Đức phải xuất ra để trả nợ, không có nộp cho Đức là bao nhiêu, vì nếu rồi đây mà các nước chịu lấy cái khoản nợ bồi-thường này cho Đức, thì số hóa-xa Đức chỉ cần trả có 10 ực quan mà thôi, chỉ như số tiền của số hóa-xa Pháp và Anh phải trả ra mỗi năm là 65 ực quan và 100 ực quan. Như vậy thời, nếu các nước này phần gánh chịu bồi-thường này cho Đức, thì số hóa-xa Đức chỉ cần trả có 10 ực quan mà thôi, chỉ như số tiền của số hóa-xa Pháp và Anh phải trả ra mỗi năm là 65 ực quan và 100 ực quan.

Ông Herriot nói khẳng khái vấn-đề bồi-thường không phải để các nước khác nữa. Bày giờ phải lập mà sửa sang cuộc tài-chánh của toàn cả cõi Âu-Châu mới được. Chờ giải-quyết vấn-đề bồi-thường và trợ chiế-nhanh không đủ làm cho cuộc kinh-tế hết khủng-khống. Trại lại các cuộc phải chung lưng đấu cật lại mà giúp đỡ lẫn nhau, họ may có thay đổi tình-hình khó-thống hiện tại; nước Pháp thành tâm làm thành cuộc liên-biệt các nước và sẽ giúp tay ra phụ lực với tiết-cường.

Ông Herriot nói rằng: « Muốn có hòa-bình về chính-trị thời tốt nhất phải có hòa-bình về lý tài trước đã. Mà muốn có hòa-bình về lý tài thời phải có hòa-bình về chính-trị. Như vậy thời 2 việc có quan hệ mật-thiết với nhau, ta nên bạc

Đức có thể trở lại giàu có như xưa chăng? Cứ do theo tờ trình của ban

điều tra tình-hình tài-chánh của Đức nhóm tại Liê, ông Herriot nói rằng ông tin chắc không sớm thời muộn, tình-hình tài-chánh của Đức sẽ trở lại vững vàng như xưa, vì nước Đức cố gắng choáng chỏi với thời thế hiện tại để mưu cái ngày hạnh phúc ở tương-lai.

Ông Von Papen bị-quan Sáng thứ 7 (18Jun) hội vừa nhóm thời thấy ông Von Papen (Vòng-bà-làn) đại-biểu Đức đứng lên đọc tờ trình bày tỏ rằng hiện thời nước Đức trả qua một thời kỳ khó khăn hết-sức, tài-sản trong nước thời như bị cầm cổ cổ rồi, chôn-lấp trong số nợ nặng nề về khoảng bội-thường, nợ chiế-nhanh và các cuộc khảnh tới về thường mĩ ố trong nước. Ông Papen kết-luận, nói lên lên một cách rất thêm thiết-ràng như các nước trước: Đức phải trả nợ chiế-nhanh và trợ chiế-nhanh thời không khác nào cầm dao cứa họng nước Đức, vì mạch-tiền đã khô ráo rồi, sức trả nợ đã đuối rồi, không thể nào trả nợ được. Vậy xin các nước nhưa tay cho Đức và nên mở rộng cái trường hợp-tác cho Đức dựa vào một cách thực-nghệ ệm.

Ông Chamberlain động lòng thương Ông Chamberlain (Sam-bet-Lan) Thương-thơ nước Anh, đại-biểu theo ông Mac Donald, tiếp lời ông Von Papen, nói rằng ông cũng nhận rằng nước Đức hiện thời túng ngặt lắm không có thể trả nợ cho đồng-miob được theo kế-hoạch của ông Young (Dung). Vậy thời nếu các nước mở rộng khoản nợ bồi-thường thời chính-phủ Anh sẽ vui lòng chịu liền.

Ông Herriot trở về Paris Hôm trước Bôn-báo có nói rằng ông Herriot có đến phòng-viện các báo cho công chúng hay trước rằng nếu rảnh việc ở Genève một ngày hoặc nửa ngày, ông sẽ đi máy bay về Paris để lo liệu việc chính-phủ kéo đi vắng lâu không tiện.

Nay có tin cho hay rằng hồi 11 giờ khuya đêm 18 Jun ông Herriot ngồi xe-lĩa trở lại Paris, đứng 10 giờ chửa nhứt đến bộ Ngoại-giao; trước khi lên xe đi, ông Herriot có đánh điện-văn về mọi các quan Thượng nhóm tại bộ Ngoại-giao đứng 10 giờ sáng chửa nhứt để bàn bạc công việc ở Genève và ở trong nước. Chiều chửa nhứt 5 giờ, các quan thượng hội lần nữa.

Ông Thượng-thơ bộ tài-chánh Germain Martin ở lại Genève. Ông Herriot siêng làm việc lắm.

Cụ Poincaré hết bệnh rồi. Mọi tháng nay qui thể cụ cựu Tổng Thống Poincaré hết an. Nay có tin ngài đã hết bệnh, bình phục như xưa, nên ngài đã đi hàng-giò trong 1 tuần lễ sẽ trở về Sampigny là nơi quê quán của ngài.

ÉT-BA-NHO Cuộc vận-dộng của phái bảo-hoàng bị thất bại Phái bảo-hoàng, theo vua An-Phông 13, có âm mưu khuấy nhiễu chính-phủ (Ông hóa dân chủ, rồi bị số Mặt-tham phát giác ra, nên mới bị quân ba-bá-tước Calabra và vị quan ba Sabater bị bắt ba ngục. Số mặt-tham đi khám xét nhà người bị tình nghi ở trong kinh-đô, gặp làm.

I-TA-LI Hai người sát nhơn bị xử bắn Cách đây chẳng bao lâu, hai người I-ta-ly tên là Bovone và Sbardolito toán ám sát Thủ-tướng Mussolin (vành đai người trong đảng liêc-ssau rồi bị bắt, tòa xđ xử bắn. Bọn ấy xin án xá, mà chính-phủ không cho, nên sống bừa thừ bấy 18 Jun, hai người ấy đã bị đem ra pháp trường cho lĩnh bắn vào lưng.

Một quyền tiêu-thuyết mà xưa nay trong rừng tiêu-thuyết Đông-Pháp không có cuốn nào tương đương là quyển: HAI NGÔI SAO AI - TÌNH

Vì muốn bán hết hàng để dọn làm nhà báo cho rộng, nên kể từ đây những hàng lụa nhà hàng ông Nguyễn-đức-Nhuân sẽ bán tây, tính giá thật ẻ, cầm chung bông la đủ màu nguyên giá 2510 một thước, hã còn 0570 một thước. Cầm chung lụa nguyên giá 1330 hã 0550 một thước.

Thượng-hải thiết nguyệt giá 2520 hã 1580 một thước.

Mình hưa bông nhưng 1 hã nguyên giá 215 hã còn 155.

Mình ren nguyên giá 15p.00 hã 8p.00 mình thừa bông dẹt (crepe georgette) nguyên giá 11p.00 hã 10p.00 thứ 12p.00 hã 8p.00.

Nhung toàn lo đến có ông này nguyên giá 45p. một áo lụa còn 30p.00 thứ 35p.00 hã còn 25p.00 thứ 20p.00 hã 20p.00.

Ni có sọc (fantaisie) nguyên giá 8p.00 một thước hã còn 3p.50.

một tay giả vui cho vừa lòng mẹ, chớ ở trong như đao cắt ruột, mới xđ lòng. Tình nặng đối với Bà-Thọ nặng lắm, nên nàng không vì những lời quở mắng của mẹ mà làm lui không trả lời cho Bà-Thọ, nàng gắng gượng viết một cái thư như vậy: (Còn tiếp)

CHUYỆN CỦA PHỤ-NỮ TÂN-VĂN

THỜI ĐỀ KIẾP SAU của Hồng - Giang

— Anh ơi 1. Nói ra luống những đau lòng, thiết đãi ta bằng động cùng nhau hết ngả trăm năm, ấy cũng bởi ai đâu chớ chẳng phải tại lòng em, xin anh biết cho em chỗ đó. Khiết tình em mang trong lòng, tưởng khi em thào xuống tuyến - đại cũng không tan! Nếu kiếp này em chẳng động đem thân cải-dáng đượ bông tặng quân thì em nguyện kiếp sau sẽ đầu-thai làm người con gái Y.đư-nam động gặp anh cho phải.

chỉ? Nàng thưa tiếp bà rầy về chuyện đó, nằn nĩ hết lời, mà bấ cũng nhưэт định không thêm gả nàng cho Bà-Thọ. Vô bì-vọng, nàng ừ-đạt mây châu, đêm ngày sầu thảm, sắc nàng coi mỗi ngày mỗi tiêu-tụy, thân nàng mỗi ngày mỗi ốm. Nhưng nàng quyết bụng thế nào nàng cũng nằn nĩ với mẹ nàng nữa, đều bà có đánh chớ chưởi, nàng cũng cam tâm, vì tình nàng thương Bà-Thọ đến cực điểm. Cách ít bữa sau khi Bà-Thọ đi đi, trong lúc nàng đương đóng làm ca-phê cho khách uống, một anh phác-tơ ngoài cửa bước vô tiệm trên tay cầm một cái thư, vừa gĩa vừa hỏi: — Ý đây có ai tên Hà-hương-Dao không? Có một cái thư đây nè. — Có, tôi đây là Hà-hương-Dao. Nàng tiếp lấy cái thư bỏ túi,

mẹ nàng ngó trân trân và hỏi: — Thư của ai vậy? — Thư của ai chưa biết, để lát nữa đọc sẽ hay. Xé cái thư ra, ung đọc thãm rằng: Siemréap, le. 1933. « Em tất yếu đầu Hà-Hương Dao ơi! « Anh dđi tới Siemréap bữa trước qua bữa sau thì anh viết liền một cái thư rất dài, tình gửi qua cho em, nhưng anh chưa gửi, cái thư ấy bây giờ đương nằm trong cái hộp-phoi của anh; anh định sẽ gửi nó cho em sau khi được tin em về chuyện duyên nợ của đời ta và trước cái giờ cái cùng của cái đời anh. Anh nói thế nghĩa là một mai em nói mà em không xu lòng được, thì không biết chừng anh sẽ phải rồi nợ thế, nỗi lắm ngàn thu. « Anh trách ông tờ sao các

có, bà nguyệt khéo thay tay, xe dây chấp mới chỉ cho kẻ Việt người Ngô, mà làm không xong, để cho duyên nợ đời ta như bỏ tan keo rá! « Vì buồn quá, phần nhớ em, nên anh không định chỉ làm việc, anh buồn cho đến đôi biếng ăn, biếng nói. Đêm nằm không yên giấc, nghĩ đúng xon xang. Đang cái lúc buồn rầu này, anh muốn một lẽ là chết quách đi cho rồi, cho khỏi đau lòng thất-truật; hay là bỏ nước mà đi đầu cho xa, đặng khuấy khuấy nỗi niềm. Nhưng chết, anh chết vì tình, chắt miếng thịt ché bại, làm người có khi phách như anh, anh khổ tình quá. « Vậy anh hết sức trông tin em và chúc em mạnh giỏi. Ký tên: Lê-Bá-Thọ.»

Độc hết bức thư, có Hà-hương-Dao to đầu buồn rầu bị thắm lấm. Mà có hỏi thơ của ai, thì có nói dđi rằng thơ của chỉ sáu Xánh dưới Châu-độc gọi tên mượn mua đồ. — Thư của con sáu Xánh mượn mua đồ mà sao mày lại đọc rồi mẫy buồn đứ vậy? — Vì chi mượn mua đồ mà nhè mượn những món khó kiếm, nên con buồn vì sợ mua không được. — Mầy nói lảo với tao! Cha chắt, tao đã biết rồi. Tao đã nói với mầy không biết mầy trăm lần rằng nó là con Irat Annam còn mầy là con gái Trung-quốc, mà mầy không biết giữ thế-diện sao, mà mầy còn tưởng như tới nó nữa? Tao nói mà mầy không nghe thì tao chết cho mầy coi. Rồi mầy làm gì đó mầy làm, mầy lấy ai đó mầy lấy. Nàng nghe mẹ rầy thì ngoài

Thuốc xức mụn VAN-ĐẠI

Phẩm dân bà con gái, đương lúc tuổi thơ, qui nhái là giữ gìn cho da mặt được mịn màng, trong trẻo. Người con gái đầu chơ gương mặt xinh đẹp, miệng cười có duyên thì đầu nũa, mà nước da lại xỉn mờ, mung, đỏ lấm lấm tan nhang, thì coi cũng kém về yêu kiều, vì như hôn ngọc qui nã có lý có tình vậy.

GIÁ BÁN MỖI HỦ LẠ: Hủ lớn 1550. Hủ vừa 1500. Hủ nhỏ 0550. Ở xa ai muốn mua, hoặc muốn trả bán xin viết thư thường lạc với Mue Huỳnh công-Sun, Rue Luciane (Trapinh). Cũng có gửi bán lại Societe Ng-dưc-Nhuận Chợ-củ Saigon.

P. S. Xức thuốc này, muốn cho tuyệt nọ thì nên dùng thuốc xđ - Tiểu-dâm tđ hai con Voi - một tháng hai kỳ, thì không bao giờ có mụn.

TRAN-VAN-HAI đit Hai KY

Người Nam giúp người Nam. Tôi đã làm 15 năm tại nhà sửa đồng hồ, trụ danh của người Pháp. Tại Hanoi, và 10 năm máy tiệm kim-hoạt lớn nhất tại Saigon. Tôi chuyên nghề sửa các thứ đồng hồ lớn nhỏ, đã được nhiều giấy khen.

Sách bán giúp Hội Dục anh 40-1

Sách có nhiều bài hay. Xin giới thiệu cùng đọc. Phđ-thông Văn xã mới xuất bản cuốn Nhon-tinh thế-thời, sách dày 52 trang cỡ lớn bằng nửa cuốn Phụ-nữ hải có lựa chọn của 3 người biết soạn sắp đặt theo lối mỹ thuật, có nhiều tranh hình diêm trang. Giá định: 0525.

Vô ruột thứ nào làm vừa lòng chủ xe? Thì chỉ có hiệu Continental của người Đức chế ra thôi. Lâu mòn, không nổ bẩy, không trơn, không trượt, mòn tới bỏ cũng không sao. Ấy là mấy cái tánh chất đặc biệt của vô Continental. SAIGON - AUTO Etablissement TANG-QUANG-DI

BỒ-LỬA! BỒ-LỬA!

Qui Bà! Nên bổ lửa đi! Qui Bà lúc sanh sáng, nếu muốn: khỏi phải năm lửa, khỏi phiền phức vì nóng nực được ấm áp máu me được chuyển vận được ngon ăn hợp theo vệ sanh thì qui Bà nên uống "RƯỢU BỒ LỬA" của nhà thuốc Tây "Nguyễn-văn-Tri" (Mytho) chế ra. Ve lớn 2550. Ve nhỏ 1.30. Gửi cách lãnh hỏa giao ngân khắp cõi Đông-Pháp. Nhà thuốc tây "Nguyễn-văn-Tri" tại Mytho, có trữ bán đủ các thứ thuốc tây, và bào chế theo toa Quan thầy, y như các đại dược phòng Langsa ở Saigon vậy. Lại có chế: "ĐẦU CỬ LÀ THIẾT" trị bá chứng "THUỐC THIÊN THỜI" đã cứu nhiều người rồi, "THUỐC SUYỀN" nhân-biện (Potion Antizastimatiqne) "SIROP" trị ho thật hay (Sirop]Pectoral)

ĐÔNG-DU'ONG THỜ'I-SU'

LIIGON Hội Nam-kỹ Cứu-tê Nạn-dân

- Ông Hội-trưởng hội « Nam-kỹ Cứu-tê Nạn-dân » vừa rồi có tiếp được 15 bạc hai mươi một đồng (21\$00) của hội « Cercle Sportif Saigonnais » quyền giùm trong vụ cứu-tê nạn dân bị bão ở miền Nam Trung-kỳ. Phương danh các nhà từ-biện xin đăng như dưới đây: M.M. Nguyễn-văn-Hiến... 2\$00 Nguyễn-văn-Hà... 1.00 Trần-văn-Kiền... 1.00 Van-Canh... 5.00 Huỳnh-văn-Hoành... 0.50 Nguyễn-văn-Tây... 0.50 Nguyễn-văn-Thần... 1.00 Đinh-văn-Tông... 1.00 Nguyễn-văn-Thoát... 1.00 Nguyễn-văn-Tâm... 1.00 Poan-long-Dương... 1.00 Hinh-di-Ca... 1.00 Trần-văn-Thoát... 1.00 Van-Giai... 1.00 Nguyễn-ngọc-Tĩnh... 1.00 Nguyễn-vân-Sự... 1.00 Nguyễn-thị-Bà... 1.00 Cộng... 21\$00

Xe diên dụng xe hơi

Sáng thứ bảy (18 Juin) xe diên chày từ Saigon về Gò Vấp, đến ngã tư Paul Blanchy và Legrand de la Liraye, đụng nhằm cái xe hơi số C. 3886 của ông Đỗ-Khuê cầm bánh. Xe hơi của ông Khuê bị hư hại rất nhiều, không còn dùng nữa được. May cho ông Khuê thoát khỏi tai nạn.

BÊNTRE Cát đỏ mà chết

Mới rồi có một ông già 70 tuổi, tên Trương ở làng An-biệt quận Batri (Bentre) không biết vì lý gì ông nhe lấy dao cắt họng mà chết. Làng hay tin có đến tra xét.

HUẾ Cuộc phát phần thưởng ở trường Quốc-học

Sớm mai ngày 16 Juin, lại kinh-dô Huế có cuộc phát

phần thưởng cho học sinh rất long trọng vui vẻ. Quan Khâm-sứ Trung-kỳ, quan Phụ-chánh thân-thần Tôn-thả-Hàn cùng nhiều quan văn võ và các bậc thân hào ở Huế đều có đến dự cuộc phát phần thưởng này.

Trước hết phát phần thưởng cho trường Quốc-học, về các trường Đổng-Khánh và các trường sư-học Pháp-Việt.

BÁCLIEU Vợ lấy tral bị chồng giết chết

Anh Bui-văn-Nhon, 28 tuổi, ở Bắclieu, có vợ tên Võ-thị-An, 21 tuổi.

Thuở Thị An nên 20 tuổi, lên lúc lấy ai không biết, cho đến đổi có thai. Cha mẹ Thị An sợ xấu hổ, nên kêu Bui-văn-Nhon đến gả Thị An cho và nói thiệt sự tình cho Nhon biết. Nhon nghĩ sao chẳng rõ, chịu lấy Thị An làm vợ và nuôi đưa-con tư-sinh-tử (con chửa hoang).

Nhon làm công dưới tàu, mỗi tháng có gửi tiền về cho vợ. Sau này Nhon về nhà đi ở ban lam ruộng ở Làng-tròn, cũng có gửi tiền về châu-cấp cho vợ.

Hữa nọ, Nhon nhớ vợ, bèn trở về nhà thăm viếng. Thị-An tỏ ý lơ làng với Nhon, đã không niềm nở với chồng, đã không nấu cơm cho chồng ăn và hỏi thăm việc làm ăn, mạnh giỏi thế nào. Thị-An lại còn đuổi Nhon đi là khác nữa!

Nhơn sanh nghĩ, liền trở ra ngoài chợ chơi, đợi tối về rình coi vợ mình có tral tình với ai không.

Trợn ngày Nhon đi ra chợ, thời ở nhà Thị-An tình-tự với tral. Tối lại còn để cho người tình riêng ở lại nhà Bui-mới là gan ruột!

Lối 9 giờ tối, đêm 11 rạng một 12 Juin, Nhon về rình sau hè nhà, dòm vô thấy Thị-An đương giốn cười ôm ấp một người đàn ông là mặt. Còn

gián nôi phùng lên, Nhon xách búa, xô cửa sưa, chạy vào quyết lòng chém chết cả gian phu dâm phụ. Nhưng đưa tral khôn nan kia mau chơn nhảy khỏi, còn Thị-An thời còn nằm trên giường không kịp... dấy chạy nên bị Nhon chém hai búa vào đầu bẻ sọ, và 2 búa vào mặt bẻ xương mặt, máu ra linh láng. Nhon tự nhiên là lớn kêu linh đến bắt vì va mới giết vợ và chết rồi.

Linh nghe kêu chạy đến bắt Nhon, thời Nhon không chối cãi, kháng cự gì hết. Làng chử Thị-An vô nhà thương Bắclieu chắc mười phần phải chết vì búa đập vào sọ bẻ ra, thời có trông gì sống đặng? Nhon hiện thời đang bị giam nơi khám Bắclieu chờ xét xử. Thế nào vụ này cũng sẽ ra trước tòa Đại-hình Cảnh-thơ.

VINH Thù oán cha mẹ, lại nhe giết con!

Vợ chồng Nguyễn-văn-Lui ở làng Thủy-phương, tổng Giadu, huyện Cẩm-thủy (Thanh-hóa) chuyên nghề làm rẫy, vợ chồng ở với nhau đặng hai mươi con, đứa lớn 10 tuổi, đứa nhỏ 2 tuổi. Hai vợ chồng đi làm cũ, ngày, để con nhỏ lại cho thằng lớn coi chừng.

Hôm 6 Juin, vợ chồng Lui đi làm về đến nhà, vừa bước vô cửa thấy sự gớm ghê, là hai đứa nhỏ chết nằm trên vũng máu!

Đứa lớn bị hai vết thương ở đầu và ở tay, chết ngay dưới ngạch cửa, còn đứa bé thì bị hai vết thương ở lưng cũng chết. Vợ chồng Lui ôm thây con mà than khóc và la làng. Quan làng đến khám xét rồi cho chôn. Hiện thời quan đương mở đường tra vấn để tìm kẻ ác tâm. Nghe đầu như có kẻ oán thù vợ chồng Lui nên dang tâm giết 2 con Lui bỏ ghét.

Độc quyền ở Đông-dương hết thảy những món đồ chụp hình hiệu AGFA.

Tốt nhất trong hoàn cảnh PHOTO KHANH-KY 44, D. Bonard, Saigon

Khéo Nữ-công

Qui có thường hay làm bánh, qui có có kén bột không?

Nếu qui có muốn bánh mình làm được mười lần tốt cả và mười, thì nên lại nhà hàng Nguyễn-dưc-Nhuận số 48 đường Vannier Saigon, nơi đó có trữ hai thứ bột rất tốt, qui có đến đó thấy bột ấy sẽ vừa lòng, không còn nơi nào có bột lọc được nhẹ-nhân và trắng tinh như vậy cả.

Bột Màng-thích 1 cân 0\$25 Bột Bắc một cân... 0.25

TIỂU THUYẾT MỚI XUẤT BẢN

Table listing various short stories and their prices, including titles like 'Cái nhà bí mật', 'Hiệp nghĩa phong nguyệt', etc.

SẮP RA ĐỒI

Large advertisement for 'Hai ngôi sao ái tình' (Two Stars of Love) featuring the date '30 JUIN' and a graphic of a star.

Advertisement for 'RƯỢU Quina Gentiane' featuring an image of a bottle and text describing its medicinal properties.

Advertisement for 'Lành tốt hiệu Nguyễn-dưc-Nhuận' (Good medicine of Nguyễn-dưc-Nhuận) with a list of ailments it treats.

DẦU KHUYNH-DIỆP của hiệu Viên-Đệ, Đông-hời, là thứ dầu hay đệ nhất

Thùng thư Phụ nữ

Cùng cô T. S. Trávinh
Được thơ cô hồi lại sao lộn
báo dân chi em khi có viết bài
chỉ gọi đến đăng báo phải viết
một mặt giấy, nên xin cắt
nghe cho cô, cũng cho nhiều
bạn đọc-giã khác rõ luân thể.

Cùng cô H. T. Gocong
Đang tin ông Albert Sarraut
sắp đặt các quan giúp việc
trong văn-phòng của ngài, khi
nói đến tên ông Candace làm
phó Tổng-trưởng bộ Thuộc-địa,
báo Trung-lập nói tòa Nội-định
các-nào lập ra ông Candace
cũng được làm phó Thượng-
thư Thuộc-địa hết, ấy là báo
Trung lập nói lộn. Ông Candace,
Nghĩ-viên xứ Gadeloupe
là người da đen, chỉ mới được
làm phó Tổng-trưởng bộ Thuộc-địa
lần đầu tiên là lần thứ nhất,
chờ xưa nay ông có làm lần
nào đâu? Hồi ông Laval lập
toà Nội-định các ông Diagne,
Nghĩ-viên xứ Senegal, cũng là
người da đen như ông Candace
được làm phó Tổng-trưởng
Thuộc-địa, ông Diagne cũng
mới được người địa vị ấy lần
thứ nhất như ông Candace
bây giờ. Có lẽ thấy 2 ông cũng
đều là người da đen ở Thuộc-địa
hết, nên báo Trung-lập
nhận lầm ông Candace là ông
Diagne mà nói như thế cho
không chỉ là.

P.N.T.V.

Giá 15\$00 tính có 5\$00

Hai mươi năm danh tiếng là
phóng trong rừng và chụp hình
ngày và đêm, về hình như Tàu
ở chợ cũ PHOTO - SAIGON
đường Vannier số 74. ở Dakao
số 116-118, Bđ. Albert ler
Photo KHONG - MINI có cho
mướn máy chụp hình lớn, nhỏ
đều đủ và rồi hình thật đẹp,
đầu lớn nhỏ cũ mới đều rơi
đọng, tùy theo ý thích của qui
vị, hình rơi không tốt không
giống, chàng đam lấy tiền, giá
tính thiệt rẻ cứ 0m.50X(6) giá
úp. cứ 0m.30X(6) giá 3p.
Muốn thêm mua thì tính thêm
1p. mỗi tấm, có trang Vernis
thì mỗi tấm 1p.
Cách xa gửi hình lại, loise
gửi cách lãnh hóa giao ngân.
Nguyễn-vân-Chân

Tin Thê-Thao Các cô nữ Võ-dịch ten-nit

Số báo trước tôi có nói
chuyện cô Moody Willis nữ
vô-dịch Mỹ-quốc và hoàn-cầu
đương bắt đầu lo tập duyệt lại
để mua hạ sang Pháp tranh
tài. Nay tôi xin nói tiếp những
tay nữ-tướng đương đầu với
cô Moody là cô Mathieu và Li-
ly de Alvarez.

Cô Mathieu năm nay tuổi
cũng đã trọng, mà sức còn
danh mạnh như báo lớn dao
to. Dự luận tin chắc thế nào
cô cũng thua Moody, song cô
thì lại giữ bi-vọng thắng mãi.

Phải biết tài của cô Moody
Willis hiện thời, chưa chắc
hoàn-cầu có tay nữ-tướng nào
đổi thủ lại, ngoài ra Suzanne
Lengler, đã giải nghệ lâu rồi.
Và mỹ nước Pháp lại để bi-
vọng nơi cô Mathieu mới ky. Tài
này cô Helen Jacobs, là tay nữ-
tướng đứng bực nhì ở Mỹ-
quốc, đã bao phen hạ những
tay nữ-tướng Âu-châu, thế mà
còn phải gặt vọt bại phục tài
cô Moody thay huống chi là
Mathieu.

Song cô Mathieu đang tay
lúa mình và nuôi hi vọng ấy là
lười cô mới đoạt được giải vô-
địch trên sân đất (terre battue)
ở Anh-quốc.

Tờ báo Match là tờ báo thể-
thao lớn nhất ở Pháp có bản
trước trận ở Mathieu và
Moody. Báo ấy nói rằng: Cô
Mathieu có miếng nghề vuit
baoh (drive) và ngón đỡ thẳn
tình, đầu cô Moody có thần
điệu thế nào cũng không hơn
nổi, cô đều sợ cô Moody lên
lưỡi bắt banh xa thì khó cho
cô Mathieu lắm.

Cứ theo lời bàn trước ấy,
chị em anh em đủ rõ tài cô
Mathieu còn kém Moody Willis
xa lắm, thế mà họ lại nuôi hi-
vọng kia mới ky. Tài làm cô
Mathieu giỏi bằng được cô
Helen Jacobs kia mà, cô đầu
dám sánh tài với một tay vô-
địch cả Mỹ-quốc và hoàn-cầu.

Những tay tiểu tướng của Pháp
Pháp-quốc năm nay có bốn
tay tiểu-tướng phát lên đánh
hay lạ lùng. Có người bảo
rằng: Bốn tay tiểu-tướng ấy có
tể sau này sẽ thế một cho bốn
tay ngự-lâm-quân của Pháp
(quatre mousquetaires) là Co-
chet, Lacoste, Borotra và Bru-
non.
Có ai dám là hơn Bossus,
Bernard, Merlin và Beribet.

Giương và súng ai bỏ bên đường

Trước đây chúng tôi hàng,
các báo có đăng tin rằng ở
Kiên-an (Bắc-ky) người ta có
tìm được mấy trái phá, xét ra
là của V. N. Q. D. D. năm kia
còn sót lại, và trái phá ấy đã
lâu ngày, không thể nổ nữa.

Đầu vậy, quan địa-phương
cũng sai đi thăm thử có ra
mỗi manh gì chăng. Sau đó ba
bữa thì có viên mật-thám tên
L., dao bắt được hai người khả
nghi ở chỗ cách lỉnh thành 25
cây số, tra ra không việc gì
rồi thả.

Số là hai người đó đương
đang nói chuyện với nhau ở
dưới bóng cây lớn, thấy người
ta đi ngang qua, lại làm bộ
thích re-rut. Viên mật-thám cho
là có tình-y gì nên bắt về hỏi.
Hỏi thì hai người đều khai
như nhau, rằng mình đi buôn
chung, như đi đường trời
nắng, thấy bóng cây mát thì
vào ngồi nghỉ nói chuyện, chứ
không gì la. Đoạn hai người
được thả về.

Lâu nay ở đó cũng yên,
không xảy ra chuyện gì nữa
hết, người ta cũng đã quên sự
bắt được trái phá hôm trước
rồi.

Thình-lình hôm thứ bảy tuần
lẽ trước đây, có một người
trai cây ở cách Kiên-an không
xa, ban chiều, làm việc ngoài
đồng rồi về, đi qua cái cầu
bằng cây, bỗng thấy có vật gì
sáng hoặc nằm trên đồng có
bên đường; lại gần coi thì là
một thanh súng thiết hén, và
có một khẩu súng lục để kề
đó nữa. Người trai cây sợ họa
đến mình, liền đem hai vật ấy
vào lỉnh trình với các quan.
Chưa biết đồ gồm gì thì đã
của ai, để có được tin sẽ tiếp.

Bassus tài có trời hơn các
bạn, kể đó đến Bernard và
Merlin.

Beribet chỉ kể vào đây được
là nhờ cậu ta rần lo duyệt
kỹ lắm và tài cũng có lớn hơn
các bạn tác khác.

Bossus năm nay mới 24 tuổi
đầu, thế thì cái bi-vọng thay
một cho Cochet còn xa lắm.
Có người bảo rằng: Phải chỉ
Bossus rần lo rèn tập mấy năm
trước cho gặt, thì năm nay Bossus
sẽ thay một ngón có ten-
nit nước Pháp mà chen vai
cùng Cochet rồi. Bernard năm
nay vừa đóng 18 tuổi, phát
đánh cũng ghay lắm, song tài xấp
xỉ với Merlin chớ hơn Bossus
không nổi.

CHÍNH-TRỰC

Làm giàu về nghề hát bóng

Cô Clara Bow đóng một
vai tưởng lảnh 2 triệu
800 ngàn quan!

Đời nay lương không có ai
làm nghề gì tệ tiền nhiều hơn
nghề hát bóng, với nghề đóng
tuồng hát bóng. Những tay dao
kép náo náo, diễn một vai
tuồng đã hóa ra nhà triệu phú
liền.

Hôm trước xem báo Eve
thấy nói có người mướn có
đào Greta Carbo mỗi tuần đến
300.000 quan (ba muôn đồng
bạc mạnh) tới đã cho là nhiều,
nay thấy có báo khác thuật
chuyện có đào Clara Bow lảnh
lương mỗi ngày.

Cô tin ở Hollywood (là chỗ
làm phim hát bóng bên Huê-
tích) cho hay rằng lâu nay cô
Clara Bow bỏ nghề đóng trò
hát bóng, thì nay cô lại trở ra
làm tuồng lại, và còn làm hay
hơn hồi trước nữa.

Cô đi ký giao kèo với hãng
làm phim Fox và hãng ấy trả
tiền cho cô nhiều hơn các hãng
khác mà cô đã có đóng trò cho
họ lâu nay, cô đều có phải
làm sao cho người có ăm bót
hơn trong 2 năm cô theo chồng
là M. Rex Bell về vườn ruộng,
mà ở đó. Mỗi một tuồng hát cô
được lảnh 2 triệu 800 ngàn
quan, và trong 5 tuần lễ làm
xong phim ấy, nếu có đóng trò
thiệt hay, thì hãng lại sẽ mướn
cô đóng tuồng thêm một cái
phim khác.

Cô đóng vai tưởng một người
con gái lai trong bộ tuồng
« Appelle le Sauvage » là một
cô gái tình-dung bực, xinh đẹp
tuyệt vời, làm cho thiên hạ đều
phấn say mê có hết thảy. Người
ta nói cô Clara Bow mà đóng
vai tưởng ấy thì đúng!
Thật là như nghệ thuật, như
thần vinh vậy.

Nụ chú ý

Noa Casque hãng liêgê và
băng tạo sự nguyên giá 15\$0
hà còn 1\$00 một cái.

Nony-Massant có hai màu:
xám và xanh và xám lòng
nguyên giá 15\$00 hà còn
10\$00 một cái.

Khăn đen Suối-dóm Lãithiêu
bằng nhiều Cẩu-kho và băng
cầm-chung, nguyên giá 3\$00
hà còn 1\$80.

Niền dày thiệt uớt nguyên
giá một thước 8\$ 50 hà
còn 5\$00.

Có bán tại nhà hàng
Nguyễn-Dức-Nhuân
48, Rue Vannier SAIGON.

ĐÊM THỨ SAU Một đám mưa to làm thiệt hại rất nhiều

Hồi 7 giờ đêm thứ sáu, 17
Juin, ở Saigon có một đám
mưa thất lớn, sấm sét nổ rầm
rầm, làm chết người hai vật
cũng bộn.

Chung quanh chợ mới, trên
đỉnh Toàn-quyền, và trong
vườn Bô-rô đến khi tắt một
hồi rất lâu, ở đường Freres Guil-
lerault (Chợ-đũi) có một cây
ngã, làm đứt dây đèn điện cũng
nhiều.

Một người chết
Đầy đến ở trước căn phố 231
Quai de Belgique (Cầu ông
Lãnh) đứt năm dài dưới đất,
bỏ Phạm-thị-Trượng, 20 tuổi
vợ ý đập nhảm, bị điện giật
ngã ngã. Người ta chử có vào
nhà-thương, lương-y hết lòng
cứu cấp mà cứu cũng không
được.

Xe-hơi cán người
8 giờ hầy còn mưa lớn, một
người Tây cầm tay bánh xe-
hơi số C. 9 63 ở Saigon chạy
lên đường Blancubê, bị trời
mưa mù-mịt không thấy có
một người Annam đang đi
giữa đường nên cán nhầm,
lũ đầu Chử người ấy lên nhà
thương tándinh cho lương-y
bỏ rì, rồi anh ta đi về, vì vil
thương không mấy nặng. Sớm
mai thứ bảy, tên ấy đến bót
thưa người Tây kia, và xin bồi
thường tiền cơm thuốc, nên có
bột còn đang tra xét coi lỗi
tại ai mà ra rồi mới xử được.

Trọng ngày thứ bảy, trời cũng
còn mưa dầm dề, có đều
không có sấm sét nữa.

DO-NHU-LIEN
HỒR D'ESPAGNE SAIGON
Bán đủ đồ phụ-tùng
Xe-hơi giớ rất rẻ.
cho mướn và sửa máy viết, khác
hình vô thau và đá, làm máy-bia
cầm-thạch, khác con dấu và bản
đóng.
Bán máy và đĩa hát Bắc-ky, bán
sĩ có mailot giá rất rẻ, mua nhiều
có huê lòng.
ĐO-NHU-LIEN
91 et 110 Rue d'Espagne
TELEPHONE 090

CHƠI ĐAO ĐỨT TAY Bất được thuốc phiện lậu

AI là người có vào ra nơi
các tiệm á-phiện ở Saigon,
Chợ-lớn, chắc cũng đến biết
rằng mấy tháng nay phần nhiều
các tiệm hút đều có bán thuốc
pha thuốc lậu, không phải là
ti. Biết vậy nhưng ta có quyền
gì mà nói họ đâu. Tuy vậy, cái
việc ta biết đó, số Thượng-
chánh cũng đã biết chân đi
rồi, chỉ còn tình thế cho thiệt
quả tang, mới ra tay tuýt tướt.

Sớm mai ngày thứ bảy mới
rồi, sau khi đi đám chác chác,
lính Thượng-chánh mới đến
tiệm cơ trảng tên Hiệp-hưng-
Trường ở đường Sahourain
(Saigon) mà xét, và bắt được
một mớ á-phiện lậu. Chủ tiệm
á-phiện này là một người Tàu.

Hãy đọc tiểu-thuyết:
1- Vây mối tình!
2- Thời đề kiếp sau
đáng nơi trường nhĩ
và tư. Càng đọc càng
thấy hay, mà khi đọc
đứt rồi mới biết là hai
bản tiểu thuyết có giá-
trị.

GẮN TỚI MÙA MƯA BÀ
CON NÊN COI CHƯNG
HÈ năm nào nóng giá, sang
qua mùa mưa thường hay
có bệnh Thiên-thời là một
bệnh rất hiểm nghèo.
MUỐN ngừa bệnh ấy nên đề
dành trong nhà 1 ve thuốc
trị bệnh Thiên-thời kén là
« Elaxir - anticholérique
Khương-Binh-Tĩnh » ở
Cánhơn là một thứ thuốc
mà trong Lạc-châu đều
có ng nhận là thần hiệu và
đã cứu sống cả ngàn người
THUỐC này, đã nhiều lần
quan tư thấy thuốc Sa-
ramon khuyến nhủ thân
chủ của ngài nên có trong
nhà luôn luôn.
Giá mỗi ve 0\$60, 12 ve 0\$60
Có chi cách dùng rành rẽ.
Có trữ bán tại nhà thuốc:
Khương-Binh-Tĩnh (Cánhơn)
« Longxuyên
« Sadez (cửa Cát-sơn)
« Pharmacie Dalat
Médecin TIẾT-Chấuđo

MÌNH SAO HAY
LÀNG TRÍ QUÁ
Thứ thuốc « Điều-phụng
đọc lập hoàn » gọi là
thứ thuốc bổ của dân-bá
đấy, hôm nào mình đau
đau, hôm nào mình đau
đau tới vô tiếm mua có bốn
năm hộp nhảm chữ A
nhà thuốc « Phùng-gia-
viên số 123 đường Paris
bây giờ mình ăn uống
ngủ được, trong mình lại
khỏe, vậy bây giờ mình
lại quên là nghĩa gì, đó
cũng vì thứ thuốc hay nên
bằng phụ nữ thương, g hỏi
mua không ngớt! Vậy
chắc ý có chỗ đại-ly cho
mình mua đây. Nguyễn-
thị-Kinh Saigon. Long-
Phát bán đồ nữ trang ở
Phủ-nhươn, và ở tại Nam-
vang Maison Paul Báu.

HỒR ĐỒNG BÀO
Nhứt nghệ tinh, nhứt thần
vinh, thu lại nhà PHAM-THÉ-
KINH mà học máy đánh chữ
trong một tháng đã thành nghệ
vợ có sửa các thứ máy đánh
chữ, đồng hồ đủ kiểu, có báo
lĩnh, khác đủ kiến con dấu và
mộ bia cầm-thạch v. v.
Sửa các thứ mô-tơ, di-na-mô
xê xe hơi, quạt máy đủ kiểu.
PHAM-THÉ-KINH
17, Rue Do-hu-Vi, Saigon
Téléphone N° 936

THẬT LÀ KHỎI LÒ

Thử đưa gia nam Thủy Phong
Đầu này của bên đường chử
theo phép vì nhưn chuyên rỗng
thuốc lốt, nên đầu này lảnh
chất hay trừ khử tà phong, chủ
trị chứng bệnh như đau, chóng
mặt, bồn mướt cam mao trong mình
nóng nảy, những chứng bệnh không
luận nam phụ lão ấu có bệnh cứ
đùng thu đầu này. Trong uống
ngoài thoa, thì thấy hay, chủ trị
cảm mao phong hàn, tay chân
mỏi mệt, đau bụng, ư mướt, trúng
gió, ho hen, đấm sữa, con mắt ghê
chức, mướt nhói; cách dùng có chỉ
rõ trong 10p. Giá mỗi ve lớn 0p.20
ve trong 10p. 7p. ve nhỏ 0p.10. Đại-
ly: Thoaí-Du-Đường được phòng
số 37 đường Marins « Cholon.
Tiệm chúng Quán Văn An, đường
Ober N° 51 Namvian.
(Tiêm lập trên 60 năm) danh
tiếng.

Máy khéo, cắt đúng, giá
rẻ là máy cắt độc lãnh
của tiệm:

PHAN-BÁ-LƯƠNG
118, Rue Espagne, Saigon

THẦY ANNAM
CÙNG GIỚI MÃ!
Tối vì ham vui, bị bệnh trẻ-
khi, dài ngày càng nặng,
tức tôi đau đớn vô cùng, chử
đủ phương không lảnh, may
nhờ thầy Võ - thành-Lông,
thầy chuyên môn về bệnh như
trên, cho dán ống, và bịnh
dần dà như đau máu nhà
con, huyết bạch đại ho, hiện
nay ở tại tiệm Hào-an-đường
số 12 đường Bđ Gallieni Sa-
igon, tôi nhờ ơn thầy điều trị
chỉ trong một tuần lễ mà
được lành, nên tôi có vài lời
cảm tạ ơn thầy, sau là cho
quý ngài nào, bị bệnh như tôi,
có chỗ điều trị, khỏi lo tiền
mãi mãi tại con.

NGUYỄN-V-TÂN
Employé de Commerce, Saigon

May rất khéo!! Giá rất rẻ!!
TÂN-LOẠI
TAILLEUR COUPE ÉLÉGANTE
Rue d'Espagne N° 134 :: SAIGON

BA THỨ BỘT
Annam làm tại Longxuyên
Nhà chế tạo M^{re} VƯƠNG-THI-MUÔI
1- Bột Mãn-thích - 2- Bột Bào - 3- Bột Đậu-xanh
Đảm bảo kết quả quí bà, quí cô hề mua bột này mà
làm bánh thì một trăm lần không trật một.
Trữ bán sỉ và bán lẻ tại tiệm:
NGUYỄN-THỊ-KINH, SAIGON

ĐÓNG BÀO
ĐÓNG BÀO
ĐÓNG BÀO

VÂY MỐI TÌNH!
Tác giả: VIÊN-HOÀNH
(Hiếp theo)
Hữu-Tâm thương Hữu-
Phước cũng như thầy thương
Vân-Anh, bởi vì là bạn học
với nhau, và hai người kia đều
nhỏ hơn thầy mấy tuổi. Lâu
nay mới lần cô về Baria, Hữu-
Phước thương hay đến nhà
Hữu-Tâm và Thanh-Nhàn mà
chơi, bởi vậy Sở-Vân và Các-
Hương cũng quen thân với
chàng, yêu mến chàng như hai
người đố quen biết và yêu
mến Vương-vân-Anh kia vậy.
Sau khi nghe Vân-Anh nói
chàng không hay đến chỗ ca
lầu lầu quán, nên không biết
ai đơm ca hay đó là thế nào,
chàng nói ý có ý châm chọc

tiền cho nhiều, chử thế tiền
ngày lương tháng như chúng
tôi vậy, ăn chơi như anh hay
như người khác làm sao cho
được. Mà thôi, để nói chuyện
gi khác cho vui, chử cái
nhau về việc này hoá nghệ
buôn và vô ích quá.
Sở-Vân và lại tới, vô vai
Các-Hương rồi nói:
— Đi sao không kêu, làm này
gió tới kiếm có gần chết.
Các-Hương cười rồi đáp:
— Thấy chị mắc đăm đạo
vội bà cả, về lại tôi e chị không
thích nghe đơm ca nên tôi cũng
không muốn rí chị ra đây nữa.
Bấy giờ berta lại-từ lại đơm
ca nữa, mà đơm ca nhiều bản
mới hay tuyệt diệu. Bà người
kia: Hữu-Phước, Sở-Vân và
Các-Hương đều đi vào trong,
chỉ còn có một mình Hữu-Tâm
với Vân-Anh là ngồi ở đó.
Một lát Hữu-Tâm day qua
nói với Vân-Anh:

— Bữa nay tôi có ý coi sao
thầy hăng-lãng với anh em
đủ vậy? Hồi gặp con Các-
Hương tôi không nghe thầy
nói một câu gì để thế bụng
nó, thật là uống một cơ hội
lỗi quá.
Vân-Anh mỉm cười một cách
đau đớn rồi đáp:
— Phải, bữa nay tôi có cái
cử-chỉ ngại-lạnh với cô hai
lắm, tôi vẫn biết như vậy,
nhưng chắc có cũng không
buôn, vì đã có Hữu-Phước kèm
theo một bên có mà chuyện
trở niềm nở làm kia mà. Thôi,
đó đây nóng nực quá, xin anh
chờ tôi kiếm.
Vân-Anh nói rồi bắt tay từ
giữ bạn, lên vào đăm đống kê
mất dạng. Hữu-Tâm thấy vậy
nói thêm:
— Cái thằng bụng dạ ra làm
sao, thôi khó hiểu quá. Nó
không quyết đoán gì hết. Ta
ngồi lại hội này ta đem việc

lạnh, nên giờ này ngoài vườn
bóng ấy vẫn leo, không có
cặp giã-nhơn tãi-từ nào thiếp-
thoảng cả. Vân-Anh đi tuốt
ra ngoài vườn, lại ngồi trên
một cái băng (banc) đá, chổng
tay vào cam mà mơ tưởng và
suy nghĩ, hình như có một
trận xung đột trong đầu óc
chàng vậy. Đồng-hồ bên cạnh
đó 2 giờ làm cho chàng dụi
mình, đứng dậy mà làm bầm
Hữu-Hành.
Cái vườn bóng cây đẹp lắm,
bởi vì ông Phó-đồng do theo
bản đồ (ông) của một vị bực-
sanh trường Mỹ-thuật vẽ mà
lập ra, có trồng đủ các thứ hoa
thơm có lạ, tươi tới sum sê,
lại có xê đường chia lối ra
vào ngay thẳng và sạch sẽ lắm.
Dưới bóng cây ấy có thợ lại
có để bàn ghế để cho khách
ngồi thưởng hoa thật là thú vị.
Hôm nay là tháng chạp vậy,
giá bắc thời lại rơi lại trời

